

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **J. M.**, zastoupené JUDr. Jiřím Dolejšem, advokátem se sídlem Nádražní 47, Havlíčkův Brod, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 7. 2007, čj. OAM-1-508/VL-20-11-2007, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 4. 2008, čj. 60 Az 71/2007 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokáta JUDr. Jiřího Dolejše **se určuje** částkou 2856 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví zamítl žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který ji rozsudkem označeným v záhlaví zamítl. Žalobkyně (stěžovatelka) brojila proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Stěžovatelka k důvodům přijatelnosti pouze obecně uvedla, že v napadeném rozhodnutí krajského soudu, které považuje za nepřezkoumatelné, shledala zásadní pochybení, které má dopad na její hmotněprávní postavení. Nejvyšší správní soud se proto mohl otázkou přijatelnosti její kasační stížnosti zabývat především v obecné rovině za použití hledisek nastíněných např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39 (č. 933/2006 Sb. NSS).

Stěžovatelka krajskému soudu vytkla nepřezkoumatelnost, kterou dovozuje z toho, že krajský soud v rozsudku „*toliko zkoumá okolnosti udělení rozhodnutí o správním vyhoštění*“, přestože poté uzavírá, že není oprávněn přezkoumávat zákonnost rozhodnutí o správním vyhoštění. V následujícím odstavci podle stěžovatelky krajský soud uvádí, že v rámci napadeného rozhodnutí neshledal toto nezákonným, přičemž stěžovatelce není jasné, zda má na mysli rozhodnutí o správním vyhoštění, nebo rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany.

Nejvyšší správní soud především v obecné rovině konstatuje, že nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu by mohla založit důvod přijatelnosti kasační stížnosti, která by takový rozsudek napadala. Tak tomu ovšem není v posuzované věci. Aníž by se Nejvyšší správní soud ve fázi řízení řešící přijatelnost kasační stížnosti podrobně věcně zabýval stížní námitkou, je zjevné, že rozsudek krajského soudu netrpí nepřezkoumatelností. Krajský soud sice v rámci popisu skutkových okolností případu rekapituluje i důvody, pro něž bylo stěžovatelce uděleno

správní vyhoštění, činí tak ovšem v kontextu rozhodování žalovaného v řízení ve věci mezinárodní ochrany. Uzavírá-li, že neshledal nezákonným napadené rozhodnutí, je z jeho rozsudku bez dalšího zjevné, že hovoří o přezkoumávaném rozhodnutí žalovaného.

Vytýká-li stěžovatelka krajskému soudu, že ji měl vyzvat k doplnění žaloby, nepovažoval-li žalobu za projednatelnou, není zřejmé, oč své tvrzení opírá. Krajský soud se totiž v úvodu rozsudku zabýval obsahem žaloby, kterou shledal projednatelnou (a ostatně ji také projednal).

Nejvyšší správní soud v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatelky ani pochybení krajského soudu, která by mohla mít dopad na její hmotněprávní postavení neshledal, proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl jako nepřijatelnou.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelce byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 2100 Kč za úkon právní služby (převzetí a příprava věci) a dále 300 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, celkem 2400 Kč, částka pak byla zvýšena o DPH, neboť ustanovený advokát je plátcem DPH, jak vyplývá z osvědčení o registraci, které zaslal Nejvyššímu správnímu soudu. Celková částka vč. DPH tak činí 2856 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. září 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu